

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΦΙΛΟΙ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ»

«Ὑπὲρ πάντων πού ἔστιν...» (Ἰωάν. 6', 13-14)

ΕΤΟΣ 13^ο · ΤΕΥΧΟΣ 77 · ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ!

Μιά συγκινητική έκδήλωση έλαβε χώρα τό πρωί τῆς Κυριακῆς, 28 Ὀκτωβρίου 2012, στό Ἱερό Κοινόβιο τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου. Ἐόρταζε τήν ἡμέρα αὐτή ἡ πατρίδα μας μιά ἀκόμη ἐπέτειο τοῦ ἡρωικοῦ ἔπους τοῦ 1940 ἀλλά καί τήν ἐορτή τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Γιά νά θεωρεῖται ζωντανό ἓνα ἔθνος πρέπει νά διατηρεῖ ζωντανή τήν ἱστορική μνήμη του. Ἡ Πίστη εἶναι τό μεγαλύτερο γεγονός τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας. Εἶναι ἡ φωτιά ἐκείνη πού ζεσταίνει καί φωτίζει τήν ψυχή τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὁ Ἕλληνας ἔχει ὡς καθήκον νά θυμᾶται, νά τρέφεται ἀπό τήν ἱστορία τοῦ ἔθνους του. Καί σέ δύσκολες στιγμές νά καταφεύγει σ' αὐτήν γιά νά ἀντλεῖ ἀπ' ἐκεῖ διδάγματα. Ἰδιαίτερα μάλιστα ὅταν τό ἡμέτερον ἔθνος, τό ἑλληνικό, ἔχει ὡς πολύτιμη κληρονομιά μιά ἱερή παρακαταθήκη – τήν τρισχιλιετή ἐνδοξη ἱστορία του–, τότε τό καθήκον αὐτό γίνεται ἀκόμη πιο ἐπιβεβλημένο καί ἐπιτακτικό.

Αὐτό τό καθήκον– πού ἠθελήμενα ἢ μή τό λησμονοῦμε πολλές φορές– ἀνέλαβε νά ὑπενθυμίσει στούς προσκυνητές τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ κ. Ἀστέριος Πράτσας, ἀπόστρατος ἀξιωματικός τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, μέ τήν ὁμιλία του «Οἱ ἀφανεῖς ἥρωες τοῦ ἔπους τοῦ 1940».

Σέ μιά πανθολογούμενως βαθιά κρίση πού διερχόμαστε σήμερα ὡς Ἑλληνισμός, ὁ κ. Ἀστέριος Πράτσας μέ τήν ὁμιλία του ἔδωσε ἀφορμές γιά ἀναδίφηση τῆς μνήμης. Ἐμφορούμενος ὁ ἴδιος ἀπό θερμή ἀφοσίωση πρὸς τήν Πατρίδα καί ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τήν Παναγία, ἀναθέρμανε τήν μνήμη τῶν ἀκροατῶν του ἐπισημαίνοντας ὅτι ἡ ἐποποιία τῆς Πίνδου ὀφειλόταν στή ζωντανή πίστη τῶν στρατιωτῶν στήν «Ὑπέρμαχο Στρατηγόν», τήν Παναγία. Ἦταν καθοριστική ἡ θεία συμβολή τῆς Παναγίας στή νίκη τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἡ ἴδια ἡ Παναγία εὐλογοῦσε τόν ἀγώνα, τίς μάχες, ὁδηγοῦσε σέ νίκες τούς Ἕλληνες κατὰ τῶν Ἰταλῶν εἰσβολέων. Ἦταν ἀδικός ὁ πόλεμος τοῦ 1940, γι' αὐτό καί ἡ «προσβλημένη» Παναγία βοηθοῦσε τούς Ἕλληνες.

Ἡ Μεγαλόχαρη ἔγινε προστάτιδα καί ὁδηγός τῶν στρατιωτῶν μας πού τήν ἔβλεπαν ὀλοζώντανη στό μέτωπο τοῦ πολέμου νά τούς προστατεύει καί νά τούς ἐμψυχώνει. Ἡ ἴδια ἡ Παναγία τούς προφύλαγε καί τούς ἔδειχνε τόν δρόμο

γιά τή νίκη. Σημειώθηκαν τότε ὑπέροχες ἡρωϊκές πράξεις κατὰ τῶν εἰσβολέων καί ἐξαιρετικά περιστατικά ἀτομικῆς ἐθελουσίας. Ὅλα εἶχαν τή μαρτυρία ὅτι σ' αὐτά ὑπῆρχε ἡ προσωπική σφραγίδα καί ἡ μεσολάβηση τῆς Παναγίας.

Κάνοντας διαρκῶς ἀναφορά σέ συγκλονιστικές ἀφηγήσεις αὐτόπτων μαρτύρων πού ἔζησαν ἀπό κοντά τά γεγονότα, ὁ κ. Πράτσας τόνισε ὅτι πίσω ἀπό τήν νίκη τῶν Ἑλλήνων τό 1940 στά βουνά τῆς Ἡπείρου βρισκόταν ἡ Παναγία. Ἐκείνη ἦταν πού ὁδήγησε τόν ἑλληνικό στρατό στόν πιο ἐνδοξο θρίαμβο: τιμώρησε τούς ὕβριστές, ἀνέβασε

ψηλά τό ἠθικό τῶν Ἑλλήνων, ἐνδυνάμωσε τόν στρατό, ἔδωξε μακριά τούς ἐχθρούς καί δόξασε τό ἔθνος. Τό θαῦμα τοῦ ἔπους τοῦ '40 ἦταν ἓνα ΘΑΥΜΑ τῆς Παναγίας. Ἡ Ἑλλάδα θά ζήσει καί σήμερα γιατί τό θέλει ἡ Παναγία, εἶπε χαρακτηριστικά ὁ καλός ὁμιλητής. Θά κάνει καί πάλι τό θαῦμα της. Θά μᾶς βοηθήσει νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τήν σημερινή «κατοχή»...

Τήν έκδήλωση αὐτή– πού

προκάλεσε ρίγη συγκινήσεως καί ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας σέ ὅλους τούς παρισταμένους–, ἔκλεισε ὁ ἐπίλογος τοῦ σεβαστοῦ Καθηγουμένου π. Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος παίρνοντας τόν λόγο ἀπό τόν κ. Πράτσα, τόνισε ἐμφατικά ὅτι τό ἔθνος σήμερα βρίσκεται σέ κρισιμώτατη στιγμή γιατί ἀρνήθηκε τόν Θεό. Ὡς ἔθνος ἅγιον ἔχουμε θανάσιμα ἀμαρτήσσει, γιατί Τόν ἐγκαταλείψαμε. Ἡ αἰτία τῆς οἰκονομικῆς «κρίσης» ὀφείλεται στήν ἀποστασία μας ἀπό τόν Θεό. Ἡ «κρίση» πού περνᾶμε σήμερα δέν εἶναι οἰκονομική, ὑλική ἀλλά ἠθική, πνευματική. Μοιάζουμε μέ τόν ἄσωτο υἱό πού ἐγκατέλειψε τόν Θεό Πατέρα. Ὅμως ἐκεῖνος ἀνένηψε κάποτε καί ἐπέστρεψε. Ἐμεῖς ἄραγε;...

Αὐτή ἡ πίστη στόν Θεό, αὐτή ἡ ἄμεση ὄραση τοῦ Θεοῦ πού ἔκανε τό ἔθνος νά ἀναρριγήσει τό 1940, γιατί εἶδε τήν Παναγία ψηλά ἀπό τούς οὐρανούς νά εὐλογεῖ τόν ἀγώνα, μᾶς εἶναι σήμερα ἀπαραίτητη. Μέσα σ' αὐτήν τήν ἰσοπέδωση, σ' αὐτή τήν κρίση, σ' αὐτή τή δραματική περίοδο πού ζοῦμε σήμερα ὅλοι, ἄς ἀκούσουμε τή φωνή τῆς ἱστορίας μας. Καί κυρίως ἄς ἀφουγκραθοῦμε τή φωνή τοῦ Θεοῦ πού κατευθύνει τήν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ ἔθνους. Σέ μιά κρίσιμη γιά τήν Πατρίδα μας ἱστορική καμπή, ἄς ὑψώσουμε καί πάλι ἱκεσία στήν Παναγία καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καί ἄς τήν ἱκετεύσουμε νά ξανακάνει καί πάλι τό θαῦμα της...

Ἡ Παναγία σκέπει καί ὁδηγεῖ τοὺς Ἕλληνες κατὰ τὸν ἐλληνοῖταλικὸ πόλεμο

ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΟΝΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΟΡΑΜΑΤΩΝ

Άγιος Γρηγόριος Νύσσης

Νομίζω όμως πώς, όταν η ψυχή ήσυχάζει όσον αφορά τις πιο αξιόλογες δυνάμεις, δηλ. τις γύρω από το νοῦ καὶ τὴν αἴσθησι ἐνέργειες, μόνο ἡ θρηπτική ιδιότητα βρίσκεται σὲ λειτουργία κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου. Μέσα δέ σ'αὐτόν κάποια εἶδωλα πού σχηματίσθηκαν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας ἀπὸ ἀντίλαλους τῶν αἰσθητῶν καὶ νοητῶν λειτουργιῶν, καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτυπώθηκαν στὸ νοῦ μέ τὴ βοήθεια τοῦ μνημονευτικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς

Ὁ ὁσῖος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος γράφει πὼς ὅλα τὰ ὁράματα πού προέρχονται ἀπὸ τὸν Θεὸ ἔχουν ἓνα κοινὸ χαρακτηριστικό. Φέρνουν ταπεινώσι καὶ γαλήνη στὴν ψυχὴ, τὴ γεμίζουν μὲ φόβο Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσι τῆς ἁμαρτωλότητος καὶ μὴδαιμόντητάς της. **Τὰ ὁράματα πού προκαλοῦμε μόνοι μας ὅμως, ἐνάντια στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μᾶς ὁδηγοῦν στὴν ἀλαζονεία καὶ τὴν πλάνη.** Προκαλοῦν χαρὰ πού κολακεύει τὴ ματαιότιτα καὶ τὸ ἐγὼ μας, κάτι πού ἐμεῖς ἀδυνατοῦμε νὰ διακρίνουμε.

Οἱ δαίμονες προσπαθοῦν νὰ ἐμφανίζονται σάν ἄγγελοι, κολακεύουν τὸν ἄνθρωπο μὲ ἐπαίνους καὶ ἱκανοποιοῦν τὴν περιέργεια καὶ τὴ ματαιότητά του. Μετὰ τὸν σπρώχνουν εὐκολα στὴν αὐταπάτη καὶ προκαλοῦν μεγάλη ζημιὰ στὴν ψυχὴ του.[...]

Ἄνθρωποι πού ἔχουν ἁμαρτωλὴ ζωὴ εἶναι περισσότερο ἱκανοὶ στὴν αἰσθητὴ ἀντίληψι τῶν πνευμάτων. **Ποιὸς μπορεῖ νὰ βλέπει πνεύματα καὶ νὰ ἐπικοινωνεῖ μαζί τους; Οἱ μάγοι, πού ἔχουν ἀπορρίψει τὸν Θεὸ καὶ ἔχουν δεχτεῖ σάν θεὸ τους τὸν σατανά, καθὼς καὶ οἱ ἄνθρωποι πού ἔχουν δοθεῖ στὰ πάθη καὶ προσπαθοῦν νὰ τὰ ἱκανοποιήσουν.** Εἶναι ἐκεῖνοι πού καταφεύγουν στοὺς μάγους καὶ μέ τὴ βοήθειά τους ἔρχονται σὲ προφανή ἐπικοινωνία μέ τὰ ἐκπεσμένα πνεύματα. Ἀπαραίτητη προϋπόθεσι γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουν αὐτὸ εἶναι ν' ἀπαρνηθοῦν τὸν Χριστό. Αὐτὸ τὸ συναντᾶμε σὲ ἀνθρώπους πού εἶναι ἐξαντλημένοι ἀπὸ τὴ μέθη καὶ τὴν ἐκλυτπ ζωὴ καὶ σὲ ἀσκητὲς πού ἔχουν πέσει στὴν ὑπερηφάνεια καὶ τὴν πλάνη. Πολύ λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι πού μποροῦν νὰ δοῦν πνεύματα φυσικά, μέ αἰσθητὸ τρόπο. Ἡ ἐπίσκεψι τῶν πνευμάτων γίνεται σὲ πολὺ λίγους ἀνθρώπους καὶ τότε, σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις τῆς ζωῆς τους.[...]

Σήμερα πολλοὶ ἄνθρωποι ἀφίχουν τὸν ἑαυτὸ τους νὰ ἔρθι σὲ ἐπικοινωνία μέ τὰ πονηρὰ πνεύματα, μέ τὴ μαγεία. Οἱ δαίμονες συχνὰ ἐμφανίζονται σάν ἄγγελοι φωτός. Ἀπατοῦν καὶ πλανοῦν μέ διάφορα παραμύθια, ἀνακατεύνοντας τὶς ἀλήθειες μέ τὰ ψέματα. Προκαλοῦν πάντα μεγάλη σύγχυσι στὴν ψυχὴ ἡ καὶ στὸν νοῦ. **Σὺν μέθοδο χρησιμοποιοῦν τὴ μαγεία. Σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσηι δὲν ὑπάρχει ἀνοιχτὴ ἄρνησι τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ κρυφὴ, καλυμμένη.** Σήμερα ὁ διάβολος προσπαθεῖ νὰ κρύψει τὰ δίκτυά του. Ἀγωνίζεται περισσότερο νὰ καταστρέψει τὸ οὐσιαστικό, ὅχι τὸ ἐπιφανειακό. Ἐκεῖνος πού προσπαθεῖ νὰ ἐρευνήσῃ τὰ μυστήρια ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ διερωτηθεῖ ἂν ἡ πρόθεσι του εἶναι εὐάρεστι στὸν Θεὸ ἢ σύμφωνη μέ τὸ θέλημά Του, ἐμπιστεύεται τυφλὰ τὴ μαγεία, μπαίνει ἀπρόσεχτα σὲ ἐπικοινωνία μέ τοὺς δαίμονες καὶ ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ τὶς ἐντολὲς καὶ τὶς ὁδηγίες τους. Τί εἶναι αὐτὸ ἂν ὅχι ἀποστροφὴ τοῦ Θεοῦ, ἀπομάκρυνσι ἀπὸ κοινὰ Του;[...]

Ἐκεῖνοι πού βλέπουν πνεύματα μέ τὰ σωματικά τους μάτια, εὐκολα μποροῦν νὰ πλανηθοῦν καὶ στὴ συνέχεια νὰ βλαφτοῦν ἢ καὶ νὰ καταστραφοῦν. **Ἄν τὴν ὥρα πού βλέπει πνεύματα κάποιος ἄνθρωπος τὰ πιστέψει ἢ τὰ ἐμπιστευτεῖ, σίγουρα**

περιγράφονται ἐκ νέου ὅπως τῦχει, ἀφοῦ εἶχε παραμείνει στὸ μέρος αὐτὸ τῆς ψυχῆς κάποια ἀναμνηστικὴ ἀπήκνησι.

Μέσα ἀπ' αὐτὲς τὶς ἀναμνήσεις ὁ ἄνθρωπος μεταφέρεται σὲ κόσμους φανταστικούς, ὁδηγούμενος στὴν περιγραφὴ αὐτῶν πού φαίνονται, ὅχι μέ κάποια σειρὰ, ἀλλὰ περιπλανώμενος μέσα σὲ συγκεχυμένες κι ἀσυνάρτητες πλάνες.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον «ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ περὶ ὀνειρῶν καὶ ὁραμάτων», ἐκδ. Γεροῦ Κοινοβίου Ὁσίου Νικοδήμου, Γ' ἐκδόση, σελ. 93).

θά πλα-
νθεῖ, θά
ξεστρατί-
σει καὶ τό
πνεῦμα

του θά ἐκμανλιστεῖ. Αὐτὸ δὲν τὸ καταλαβαίνει ὁ ἄπειρος. Στὴ συνέχεια ἡ δυνατότητα διόρθωσης καὶ σωτηρίας σχεδὸν χάνεται. Αὐτὸ τὸ ἔπαθαν πολλοί, πάρα πολλοὶ ἄνθρωποι. Καὶ δὲν τὸ ἔπαθαν μόνο εἰδωλολάτρες, πού οἱ ἱερεῖς τους βρίσκονται σχεδὸν σὲ ἀνοικτὴ ἐπικοινωνία μέ τοὺς δαίμονες, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ χριστιανοὶ πού δὲν γνῶριζαν τὰ μυστήρια τοῦ χριστιανισμοῦ, πού οἱ συμπτώσεις καὶ τὰ περιστατικά τοὺς ἔκαναν νὰ ἐπικοινωνήσουν μέ τοὺς δαίμονες. Ἀλλὰ τὸ ἔπαθαν καὶ πολλοὶ ἀσκητὲς καὶ μοναχοὶ πού ἐνὼ δὲν εἶχαν πνευματικὴ ἀντίληψι τῶν πνευμάτων, τὰ εἶδαν μέ τὰ σωματικά τους μάτια.[...]

Ἐκεῖνος πού δέχεται τὶς ὁπτασίεις τῶν δαιμόνων μέ αἰσθητὸ τρόπο ἀπὸ μόνος του, χωρὶς καθοδήγησι, τὸ κάνει λαθεμένα καὶ πλανεμένα καὶ βαδίζει ἐνάντια στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τέτοιος ἄνθρωπος εἶναι ἀδύνατο ν' ἀποφύγει τὴν πλάνη καὶ τὴ βλάβη πού ἀκολουθεῖ. Ἡ ἴδια ἡ ρίζα τῆς προθέσις καὶ τῆς ἐπιθυμίας του εἶναι αὐταπάτη καὶ πλάνη.[...]

Ἄς παρακαλέσουμε τὸν Θεὸ νὰ μᾶς χαρίσει πνευματικὴ θεωρία τῶν πνευμάτων, ὥστε νὰ μπορέσουμε νὰ τὰ διακρίνουμε στοὺς λογισμούς καὶ στὰ ὄνειρα πού μᾶς βάζουν, νὰ διακόψουμε τὴν πνευματικὴ ἐπικοινωνία μας μαζί τους, νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὸν ζυγὸ τους καὶ νὰ ἐλευθερωθοῦμε ἀπὸ τὴ δουλεία τους.

Ὁ κίνδυνος γιὰ μᾶς βρίσκεται στὴν ἐπικοινωνία μας μέ τὰ ἐκπεσμένα πνεύματα, σπιν ὑποταγὴ μας σ' αὐτά. Ἄς ἐγκαταλείψουμε τὴν ἄγνοια καὶ τὶς ἐπικίνδυνες ἐπιθυμίες νὰ βλέπουμε αἰσθητὰ ὁράματα, ἔξω ἀπὸ τὴν τάξη πού ὄρισε ὁ Θεός. Ἄς ἀκολουθήσουμε τὴ διδασκαλία τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τὴν παράδοσι τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ μέ εὐλάβεια καὶ ὑποταγὴ. Ἄς ὑποταχτοῦμε μέ εὐλάβεια στὴν τάξη τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος κάλυψε τὶς ψυχές μας μέ τὸ πυκνὸ πέπλο τῶν σωματῶν μας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπίγειας διαδρομῆς μας, μᾶς ξεχώρισε μέ τὸ σῶμα μας αὐτὸ ἀπὸ τὰ κτιστὰ πνεύματα, γιὰ νὰ μᾶς προστατεύσει ἀπὸ τὰ ἐκπεσμένα. Δὲν ἔχουμε ἀνάγκη τὴν αἰσθητὴ ἀντίληψι τῶν πνευμάτων γιὰ νὰ τελειώσουμε τὸ ἐπίπονο ἐπίγειο ταξίδι μας. Αὐτὸ πού χρειαζόμαστε εἶναι ἓνα φῶς ξεχωριστό. Καὶ τὸ φῶς αὐτὸ μᾶς δόθηκε. «Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου» (Ψαλμ. ρη' 105). Ἐκεῖνοι πού πορεύονται διαρκῶς μέσα στὸ φῶς τοῦ θεοῦ νόμου δὲν θὰ πλανηθοῦν οὔτε ἀπὸ τὰ πάθη τους οὔτε ἀπὸ τὰ ἐκπεσμένα πνεύματα, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ Ἁγία Γραφή: «Εἰρήνη πολλή τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον» (Ψαλμ. ρη' 165). Τὸ θεϊκὸ φῶς ἀποκαλύπτει ὅλους τοὺς κρυφοὺς καὶ φανεροὺς κινδύνους στὸν δρόμο μας.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Τὰ Πνεύματα» τοῦ ὁσίου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ, Μετάφρασι - Ἐπιμέλεια Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2010, σ.51-53, 60-61, 115-116, 144-146)

ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΣ

Ἀπὸ τὸ Βιβλίον Ἐντυπώσεων

τοῦ Γεροῦ Κοινοβίου

(Μὲ ἀπλότητα καὶ σοφία)

Εἶναι κατὰ πάντα ἀξιέπαινη ἡ πρωτοβουλία τοῦ Γέροντος Χρυσοστόμου καὶ τῆς ἀδελφότητος τῆς Γεράς Μονῆς Ἀγίου Νικοδήμου νὰ συμ- παρασταθοῦμε στὸν διωκόμενο ἐπίσκοπο Ράσкас καὶ Πριζρένης κ. Ἀρτέμιο καὶ τὸν πρωτοσύγκελλό του Συμεών. Αὐτὸ σημαίνει πνευματικὴ ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία καὶ ἐπαγρύπνησι, δι- ὅτι ὁ διωγμὸς γίνεται γιὰ θέματα πίστε- ως, ἀλλὰ καὶ συγγινητικὴ φιλαδελφία. Ὁ Θεός νὰ ἐνισχύῃ τὴν ἀδελφότητα ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό- κου καὶ τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου.

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὴν φιλο- ξενία.

† **πρωτ. Θεόδωρος Ζήσης**
27-5-2010

Εἰσκέφθηκα τὸ Μοναστήρι τοῦ Πενταλόφου. Εἶδα πολὺ ὥραϊα πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ μείνουν στὴ μνήμη μου. Γι' αὐτὰ τὰ ὥραϊα πού ἔχουν φτιάξει καὶ συνεχίζουν νὰ φτιάχνουν (οἱ Μοναχοί) τοὺς ἀξίζει ἓνας μεγάλος ἔπαινος. Ἡ Πολιτεία ὀφείλει νὰ συμπα- ραστέκεται σὲ τέτοιους ἀνθρώπους.

Μὲ εὐλάβεια καὶ ἀγάπη
Νικόλαος Ἀβραμίδης/ 2-5-1992

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού ἐπισκε- πτόμεθα τὸ Μοναστήρι τοῦτο. Χωρὶς νὰ ἔχουμε ξεκινήσει μέ σκοπὸ νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦμε, μείναμε κατάπληκτοι ἀπὸ τὸ ἔργο πού εἶδαμε καὶ μάθαμε, ὅτι εἶναι ἐργασία δέκα ἐτῶν! Εὐχόμεθα νὰ ὁλοκληρωθεῖ στὸ διάστημα, πού θὰ μᾶς ἀξιώσει ὁ Κύριος νὰ τὸ ξαναεπισκε- φθοῦμε.

Ἰωάννης Μαυρομμάτης/2-5-1992

Ἐὰς εὐχομαι ὁλόψυχα νὰ εἴστε καλὰ πάντα. Πάντα νὰ προο- δεύετε.

Στ. Σηφάκης
Κορυδαλλός/2-5-1992

ἈΓΙΟΝΙΚΟΔΗΜΙΚΑ

Ὁμολογία Πίστεως, δηλαδή Ἀπολογία δικαιοτάτη

Στὴ σπὴλη αὐτὴ, «Ἀγιονικοδημικά», συνεχίζουμε τὴ δημοσίευσι (σὲ συνέχειες) τοῦ σπουδαιότατου καὶ τελευταίου ἔργου πού βγήκε ἀπὸ τὸν θεοφώτιστο νοῦ καὶ τὴν ὀξυγράφο γραφίδα τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου. Πρόκειται γιὰ τὴν «**Ὁμολογία Πίστεως**», πού παραθέτουμε σὲ μετάφρασι γιὰ κατανόησι καὶ ἀπὸ τοὺς ἀπλουστέρους.

(ΣΤ' ΚΕΦΑΛΑΙΟ)

Γιὰ τὸ Μυστήριον
τῆς Θείας Εὐχαριστίας

Ἀτὰ παρακινήθηκαμε νὰ τὰ γράψουμε ὅχι γιὰ νὰ προσενηθούμε σκάνδαλο στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· ἀλλοίμονο ἂν σκέφτεται κανεὶς ἔτσι! Ἀλλὰ πρῶτα καὶ προπαντός γιὰ νὰ ἀποδείξουμε ἀθῶο τὸν ἑαυτὸ μας ἀπὸ τὶς κακόβουλες διαδόσεις καὶ τὶς κατηγορίες, πού οἱ καλοὶ ἀδελ- φοὶ διαδίδουν ἐναντίον μας καὶ περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο ἐπειδὴ μᾶς ὀνομάζουν αἰρετικούς καὶ κακόδοξους καὶ μασόνους. Διότι ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ἀνῶτε- ροι ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ὅσιο ἄββᾶ Ἀγάθω- να, ὁ ὁποῖος ὅταν κατηγορήθηκε ὡς πόρνος καὶ ὑπε- ρήφανος καὶ φλύ- αρος καὶ συκοφά- ντης, δέχθηκε τὶς κατηγορίες αὐτὲς μέ εὐχαρίστησι (χαρὰ)· ὅταν ὅμως κατηγορήθηκε ὡς αἰρετικός, δὲν ἀνέ- χθηκε τὸν κακόβου- λο χαρακτηρισμό, ἀλλὰ ἀποκρίθηκε ἔτσι ἀκριβῶς· «Δὲν εἶμαι αἰρε- τικός». Καὶ ἀπολογούμενος γι' αὐτὸ, εἶπε· «τὰ πρῶτα (δηλαδή τὰ ἁμαρτήματα) δὲν ἀποδίδω στὸν ἑαυτὸ μου· ἐπειδὴ ἔτσι ὠφελεῖται ἡ ψυχὴ μου· ἀλλὰ τὸ αἰρετικός (δηλαδή τὸ ὄνομα) σημαίνει χω- ρισμό ἀπὸ τὸν Θεό», ὅπως ἀνα- φέρονται αὐτὰ στὸ χειρόγραφο «Παράδεισιος τῶν Πατέρων», πού συντάχθηκε ἀπὸ τὸν Παλλάδιο, ἐπίσκοπο Ἐλενουπόλεως. Ἐμεῖς δὲν παρακινήθηκαμε σ'αὐτὸ ἀπὸ μόνοι μας, πιστέψτε μας, ἀγα- πητοί· ἀλλὰ τὸ κλειδί τῶν καλῶν ἀδελφῶν, πού μᾶς κατηγοροῦν, αὐτὸ ἀνοῖξε τὴ δικὴ μας πόρτα καὶ οἱ κακόβουλες διαδόσεις καὶ οἱ κατηγορίες τους «γένησαν» (δημιούργησαν) τὴν Ὁμολογία καὶ τὴν Ἀπολογία μας αὐτὴ.

Διότι ἀπὸ τὰ παλαιὰ χρόνια ἐπι-

κρατεῖ συνήθεια στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁποῖος κατηγο- ρεῖται στὰ θέματα τῆς Πίστεως ἔχει κάθε ἐλευθερία νὰ κάνει ὁμολογία ἐκθέτοντας ὅσα προ- σωπικά παραδέχεται σχετικὰ μέ τὴν Πίστη του καὶ νὰ ὑπερασπί- ζεται τὸν ἑαυτὸ του σὲ ὅσα κατη- γορεῖται γιὰ νὰ πληροφορηθοῦν, ἀφ' ἑνός ἐκεῖνοι πού δὲν γνωρίζουν· καὶ ἀφ' ἑτέρου, γιὰ νὰ διορ- θωθοῦν αὐτοὶ πού κατηγοροῦν ἐν γνώσει τους, ὅπως ἀναφέρουν τὰ παραδείγματα ἐκείνων πού μέ λεπτομέρειες ἀνέπτυξαν τὶς προσωπικὲς ὁμολογίες τους, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πολλὰ καὶ ἀναρίθμη- τα διασώζονται στὰ ἱερά Βιβλία.

Ἔτσι ὁ ἅγιος Γρηγό- ριος ὁ Παλαμᾶς δια- τύπωσε προσωπικὴ Ὁμολογία Πίστεως, γιὰ ὅσα τὸν κατη- γοροῦσαν οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ Ἀκινδύνου, γιὰ νὰ ἀποκρούσει τὶς κατηγορίες πού τοῦ ἀπέδιδαν, ὅτι τάχα πίστευε στὴν ὕπαρ- ξη δύο θεῶν· ἔτσι ὁ ἅγιος Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας στὴν Ἐπιστολὴ του πρὸς

τὸν Ἀκάκιο, τὸν ἐπίσκοπο Μελι- τηνῆς, ἀπολογεῖται ὑπερασπιζό- μενος κάποιους ἐπισκόπους τῆς Φοινίκης, οἱ ὁποῖοι κατηγορήθη- καν ἄδικα, διότι γνωστοποίησαν δημοσίως τὴν δικὴ τους Ὁμολο- γία· ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Μᾶρκος Ἐφέσου, στὴ Σύνοδο πού ἔγινε στὴ Φλωρεντία, φαίνεται νὰ τὸ ἐπιτρέπει αὐτὸ· (καὶ βλέπε γι' αὐτὸ τὴν ὑποσημείωσι τοῦ Ζ' Κανόνα τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συ- νόδου στὸ δικὸ μας «Πηδάλιο»)· ἔτσι ἔκαναν καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεώτερους Διδασκάλους, ὅπως ὁ κυρ Εὐγένιος καὶ ἄλλοι. Γι' αὐτὸ, κατόπιν (ὅσον εἰπώθηκαν) δὲν πρέπει κάποιος νὰ σκανδαλι- σθεῖ βλέποντας καὶ τὴν δικὴ μας Ὁμολογία, τῆς ὁποίας ἀφορμὴ ὑπῆρξε ἡ αἰτία πού ἀναφέρθηκε προηγουμένως.

Ὁ Λόγος
σάρξ
ἐγένετο.
Αὐτό ση-
μαίνει πώς ὁ Υἱός
τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι
Ἀθάνατος καί Αἰώ-
νιος ὅπως ὁ Θεός
Πατέρας καί τό
Ἅγιο Πνεῦμα, ἔγινε
ἄνθρωπος. Ἔλαβε
σάρκα ἀπό τήν Παρ-
θένο Μαρία. Ὡ, τί
θαυμαστό, τί φοβερό
καί σωστικό μυστή-
ριο! Ὁ Ἄναρχος Θεός Λόγος ἔλαβε ἀρχή κατά
τό ἀνθρώπινο. Ὁ ἄσαρκος σαρκώθηκε. Ὁ Θεός
ἔγινε ἄνθρωπος, χωρίς ν' ἀπεκδυθεῖ τή θεοότητά
Του. Ὁ ἀναφής κι ἀπρόσιτος Θεός ἔγινε προ-
σιτός σέ ὅλους,
παίρνοντας δου-
λου μορφή.

Γιατί, γιά ποιό
λόγο, μέ τή δική
του ἀποκλειστικά
θέληση, ἔδειξε τέ-
τοια συγκατάβαση
ὁ παντοδύναμος
Δημιουργός πρὸς
τά ἁμαρτωλά πλάσματά Του, πρὸς τήν ἀνθρωπότη-
τα ὁλόκληρη, πού ἀπομακρύνθηκε ἀπό τόν Θεό;
Ἡ μόνη αἰτία κι ὁ μοναδικός λόγος τῆς ἐναν-
θρώπησης τοῦ Θεοῦ ἦταν τό ὑπέρτατο κι ἀνέκφρα-
στο ἔλεός Του πρὸς τόν ἄνθρωπο. Δέν μπορούσε
νά ὑποφέρει ὁ Δημιουργός νά βλέπει ὁλόκληρο
τό ἀνθρώπινο γένος, τό γένος αὐτό πού ὁ ἴδι-
ος εἶχε προικίσει μέ τόσα θαυμαστά χαρίσματα
κατά τή δημιουργία, νά παραμένει σκλαβωμένο
ἀπό τόν διάβολο καί καταδικασμένο σέ αἰώνια
καταδίκη καί βάσανα. Κι «...ὁ Λόγος σάρξ ἐγένε-
το», γιά νά μετατρέψει ἐμᾶς τά γήινα πλάσματα
σέ οὐράνια, γιά νά πάρει τούς ἁμαρ-
τωλούς καί νά τούς κάνει ἁγίους·
νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τή
φθορά καί νά μᾶς κάνει
ἄφθαρτους· νά μᾶς πά-
ρει ἀπό τή γῆ καί νά
μᾶς ὀδηγήσει στόν
οὐρανό·

νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τή δουλεία τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ σατανᾶ καί νά μᾶς μεταποιήσει σέ παιδιά τοῦ Θεοῦ, πού ζοῦν στήν ἐλευθερία καί τή δόξα Του· νά μᾶς ὀδηγήσει ἀπό τόν θάνατο στήν ἀθάνασία, νά μᾶς κάνει υἱούς Θεοῦ καί νά μᾶς τοποθετήσει δίπλα Του στόν θρόνο τῆς δόξας Του, σάν γνήσια τέκνα Του.

Ο ΛΟΓΟΣ ΣΑΡΞ ΕΓΕΝΕΤΟ

Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κροστάνδης (1829 - 1908)

νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τή δουλεία τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ σατανᾶ καί νά μᾶς μεταποιήσει σέ παιδιά τοῦ Θεοῦ, πού ζοῦν στήν ἐλευθερία καί τή δόξα Του· νά μᾶς ὀδηγήσει ἀπό τόν θάνατο στήν ἀθάνασία, νά μᾶς κάνει υἱούς Θεοῦ καί νά μᾶς τοποθετήσει δίπλα Του στόν θρόνο τῆς δόξας Του, σάν γνήσια τέκνα Του.

Ὡ, ἀπροσμέτρητη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ! Ὡ, ἀνέκφραστη σοφία τοῦ Θεοῦ! Ὡ, μέγιστο θαῦμα, πού δέν χωρεῖ ὄχι μόνο στόν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' οὔτε καί στόν νοῦ τῶν ἀγγέλων! Ἄς δοξάσουμε τόν Θεό. Μέ τήν κατά σάρκα ἔλευση τοῦ Υἱοῦ Του στόν κόσμο, μέ τό νά προσφέρει ὁ ἴδιος ὁ Υἱός τόν ἑαυτό Του θυσία γιά τό γένος τῶν ἀνθρώπων πού εἶχε ὑποδουλωθεῖ στήν ἁμαρτία, δόθηκε σ' ἐκείνους πού Τόν πίστεψαν ἡ εὐλογία τοῦ οὐράνιου Πατέρα, πού ἀντικατέστησε τήν ἀρχική κατάρρα. Τώρα ὁ ἄνθρωπος ἀπολαμβάνει τήν υἱοθεσία, ἔλαβε τήν ἐπαγγελία ὅτι θά κληρονομήσει τήν αἰώνια ζωή.

Ἡ ἀνθρωπότητα εἶχε ὀρφανέψει ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας τῆς. Ὁ οὐράνιος πατέρας μας ὁμως τήν ἀνακαινίζει μέ τό μυστήριο τῆς ἀναγέννησης, δηλαδή μέ τό βάπτισμα καί τή μετάνοια. Οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερώθηκαν ἀπό τή βασανιστική καί θανατηφόρα ἐξουσία τοῦ διαβόλου, ἀπό τίς δοκιμασίες τῆς ἁμαρτίας καί τά πάθη τους. Ἡ φύση τοῦ ἀνθρώπου θεοποιεῖται γιά χάρη τῆς ἄκρας συγκατάβασης κι ἀγάπης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἁμαρτίες του καθαρίστηκαν. Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐξαγιάστηκαν. Οἱ ἄρρωστοι θεραπεύτηκαν. Ὅσοι βρῖσκονταν σέ ἀτιμία δέχτηκαν πλοῦσια τήν τιμή, ἄμετρη τήν οὐράνια δόξα. Ἐκεῖνοι πού ζοῦσαν σέ μαῦρο καί πηχτό σκοτάδι φωτίστη-

καν ἀπό τό θεϊκό φῶς τῆς χάρης τοῦ Θεοῦ. Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου δέχτηκε τή λογική δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἔχουμε τώρα νοῦν Χριστοῦ (βλ. Α' Κορ. β' 16), ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου δόθηκε ἡ καρδιά τοῦ Χριστοῦ. Ὁ φθαρτός ἄνθρωπος γίνεται ἀθάνατος. Οἱ γυμνοί καί τραυματισμένοι ἀπό τήν ἁμαρτία καί τά πάθη τους, στολίζονται τώρα μέ θεϊκή δόξα. Ὅσοι πεινοῦν καί διψοῦν, χορταίνονται καί ξεδιψοῦν μέ τόν ζωογόνο καί ψυχοτρόφο Λόγο τοῦ Θεοῦ, μέ τό πάντιμο καί πάναγνο σῶμα καί αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἀπαρνηγόρητοι βρίσκουν παραμυθία. Ὅσοι ἦταν ὑποδουλωμένοι, δεσμευμένοι ἀπό τόν διάβολο, βρῆκαν κι ἐξακολουθοῦν νά βρίσκουν τήν ἐλευθερία τους.

Ἀδελφοί μου! Τί πρέπει τότε νά κάνουμε ἐμεῖς γιά νά γίνουμε ἱκανοί νά δεχτοῦμε ὅλη τή χάρη πού παρέχει ἡ κατά σάρκα ἔλευση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στή γῆ; Ἐκεῖνο πού χρειάζεται πρῶτ' ἀπ' ὅλα εἶναι ἡ πίστη μας στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, στό Εὐαγγέλιο, πού μᾶς προσφέρει οὐράνια διδασκαλία. Συμ-

μετοχή στήν κοινή λατρεία καί στή Θεία Εὐχαριστία. Γνώση καί τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Μᾶς εἶναι ἀπαραίτητες ἐπίσης οἱ ἀρετές τῆς ταπείνωσης, τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς ἐγκράτειας, τῆς ἀγνότητας, τῆς ἀπλότητας καί τῆς καλοκαρδίας.

Ἀδελφοί μου! Ἄς προσφέρουμε τίς ἀρετές αὐτές ὥς δῶρα σ' Ἐκεῖνον πού γεννήθηκε γιά χάρη τῆς σωτηρίας μας. Ἄς προσφέρουμε τίς ἀρετές μας αὐτές ἀντί γιά χρυσό, λίβανο καί σμύρνα πού Τοῦ προσφεραν οἱ Μάγοι. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Βασιλιάς μας, Θεός καί Ἄνθρωπος, Ἐκεῖνος πού ἤρθε γιά νά δώσει τή ζωή Του γιά μᾶς. Αὐτή θά εἶναι ἡ πιό

εὐάρεστη θυσία μας στόν Θεό καί στό νεογεννηθέν Βρέφος τῆς φάτνης, τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀμήν.

(Ἀπό τό βιβλίο «Εκκλησία, ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας καί ἡ μακαριότητα τῶν ἁγίων» τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Κροστάνδης, Μετάφραση- ἐπιμέλεια Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2012, σ.59-62)

ΕΥΧΕΣ ΚΑΘΗΤΟΥΜΕΝΟΥ ΓΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ

Ἐτεκόμαστε καί φέτος μπροστά στή φάτνη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, μέσα σ' ἓναν κόσμο ἀνάστατο, βυθισμένο στήν ἀπόγνωση, τήν ἀπελπισία καί τήν παραφροσύνη. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος ζεῖ σήμερα σέ μιὰ ἀναστάτωση καί μιὰ ἐσωτερική ἀνασφάλεια χωρίς προηγούμενο. Ἡ καθημερινή ζωὴ ἔχει γίνει ἀσφυκτική, βασανιστική, ἀπάνθρωπη. Ζοῦμε σέ δύσκολες ὥρες. Ἐγκαταλείψαμε τόν Θεό Πατέρα καί γευόμαστε τώρα τούς καρπούς τῆς ἀποστασίας μας. Ἐρχεται ὁμως ἡ Νύκτα τῶν Χριστουγέννων. Καί ξαφνικά ὅλα θά ντυθοῦν σὸ φῶς, ὅλα θά γίνουν διαφορετικά. Νά, ὅπου νά' ναι θά ἐνανθρωπήσει μέσα σέ ἄκρα συγκατάβαση ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ μέσα στή φάτνη περιμένει νά Τόν προῦπαντήσουμε ὅπως οἱ Μάγοι καί οἱ Ποιμένες. Ἄς πλησιάσουμε γιά νά μεταμορφωθοῦμε ἐκεῖ ὅπου ὁ Θεός ἀπόψε θά σπαργανωθεῖ. Καί ἂς Τοῦ προσφέρουμε καί ἐμεῖς τά δῶρα τῆς καρδιάς μας:

Τὴν ἀληθινὴ πίστη καί τὴ μετάνοιά μας,
τὴν θερμὴ καὶ ἀνυπόκριτὴ ἀγάπη μας,
τὴν ἀδιασάλευτὴ πρὸς Αὐτὸν ἐλπίδα μας.

Ἀληθῶς, ἐγεννήθη γιά μᾶς σήμερον Σωτὴρ!

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΕ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Τό **Σάββατο, 27 Ὀκτωβρίου 2012**, ὁ Σύλλογος «ΦΙΛΟΙ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ» εἶχε προγραμματίσει τὴν πραγματοποίηση τοῦ παράπλου τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Συγκεντρωθήκαμε ἑκατὸν πενήντα προσκυνητές καὶ ἐπιβιβαστήκαμε σὲ τρία λεωφορεῖα. Πρῶτος προορισμός μας ἦταν ἡ Ἱερά Μονὴ Εὐαγγελισμοῦ στὴν Ὀλυμπιάδα Χαλκιδικῆς. Ἐκεῖ μᾶς ὑποδέχθηκε ἡ ἁγία Καθηγουμένη Χρυσοβαλάντου μετὰ τὴν Ἀδελφότητά της, προσφέροντάς μας τὸ παραδοσιακὸ μοναστηριακὸ κέρασμα.

Ἐνὸςω βρισκόμασταν ἐκεῖ, ἦρθε τὸ ἄγγελμα τῆς ἀπαγόρευσης ἀπόπλου ἀπὸ τὸ λιμανάκι τῆς Οὐρανόπολης λόγῳ κακοκαιρίας. Ἐτσι ἀναγκαστήκαμε νὰ ἀλλάζουμε τὸ πρόγραμμά μας καὶ μετὰ ἀπὸ σύντομη σύσκεψη κατευθυνθήκαμε στὴν Ἱερά Μονὴ ἁγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου Καβάλας. Ἐκεῖ μὲ περισσὴ χαρὰ μᾶς ὑποδέχθηκε ὁ πνευματικὸς τῆς γυναικειᾶς Ἀδελφότητος Γέροντας Φίλιππος, ἡ ἁγία Καθηγουμένη Μοναχὴ Λυδία καὶ ἡ χαριτωμένη Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς. Ἐντὸς τοῦ νεόδμητου

Καθολικοῦ τῆς Μονῆς, ὁ Γέροντας Φίλιππος μὲ ἀξιοθαύμαστο νεανικὸ σφρίγος μᾶς ἀπηύθυνε λόγους πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι δὲν ὑπάρχει βίος ἐπὶ γῆς πὶο εὐτυχισμένος ἀπὸ αὐτόν ποῦ διάγει ὁ Μοναχός.

Τὸ προσκύνημά μας ὁλοκληρώθηκε μετὰ τὴν ἐπίσκεψή μας στὴν Ἱερά Μονὴ Εἰκοσιφοίνισσας, ὅπου προσκυνήσαμε τὴν θαυματουργὴ ἱερὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας μέσα στὸ κατανυκτικὸ παμπάλαιο Καθολικόν.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφή μας ὁ σεβαστὸς ἅγιος Καθηγούμενος π.Χρυσόστομος δὲν παρέλειψε νὰ κάνει τὴν πνευματικὴ συγκεφαλαίωση τῆς ὅλης ἐξόρμησής μας. Μᾶς εὐχαρίστησε καὶ συνάμα μᾶς συνεχάρη ποῦ δὲν φέραμε βαρέως τὴν ἀλλαγὴ τοῦ προγράμματος, ἀλλὰ τὴν ἀντιμετώπισαμε πνευματικά, μὲ γαλήνη καὶ ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό. Ἀλλωστε, ὁ σκοπὸς μας κατ' οὐσίαν εἶχε ἐπιτευχθεῖ· προσκυνήσαμε σὲ τόπους ἀσκήσεως καὶ προσευχῆς, σὲ τόπους ἀγγελικῆς βιοτῆς, ἀφιερωμένους διὰ βίου στὴν ἀέναη λατρεία καὶ δοξολογία Θεοῦ, ὅπου ἐφαρμόζεται τὸ «ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς»...

ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Μεγάλὴ προσέλευση φιλόρων πιστῶν γνώρισε ὁ ναὸς τῶν Ἀρχαγγέλων στίς **7 καὶ 8 Νοεμβρίου 2012**, ἡμέρα ἑορτασμοῦ τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, στίς **3.30 μ.μ.** ἔγινε λιτάνευση τῆς ἱερῆς, θαυμαστῆς καὶ μεγαλοπρεποῦς εἰκόνας τῶν ἀγγελικῶν Δυνάμεων ἀπὸ τὸ Ἱγουμενεῖο πρὸς τὸν ναὸ καὶ στὴ συνέχεια ξεκίνησε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου ἀρχιμανδρίτη Χρυσοστόμου.

Μετὰ τὸ «Φῶς ἱλαρόν» ἡ Ἀκολουθία συνεχίστηκε στὸ ὑπαιθρο. Ἦδη ὁ ἥλιος ἔριχνε τὶς τελευταῖες χλωμές ἀχτίδες του στὴ φύση, ἔτοιμος νὰ ἀποσυρθεῖ. Καὶ καθὼς τὸ σούρουπο ἄπλωνε ἀργὰ ἀργὰ παντοῦ τὸ μακρὺ μαῦρο πέπλο του, ἐμεῖς οἱ συμπανηγυριστές, συναθροισμένοι ἔξω ἀπὸ τὸν ναὸ τῶν Ἀγγέλων, συνηγμένοι ὅλοι ἐπὶ τὸ αὐτό, συμπάλλοντες καὶ συμπροσευχόμενοι, ἀναπέμπαμε δεήσεις πρὸς τὸν οὐρανό...

Ὁ ἅγιος Καθηγούμενος π.Χρυσόστομος ἔκανε ἀναφορά στὴν ἀποστασία τοῦ ἑωσφόρου ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν πτώση τῶν Ἀγγέλων ἐκείνων ποῦ τὸν ἀκολούθησαν, μὲ συνέπεια νὰ γίνουν στὴ συνέχεια δαίμονες. Τόνισε ὡστόσο ὅτι καὶ ἐμεῖς, οἱ σημερινοὶ Χριστιανοί, βρισκόμαστε σὲ ἀποστασία ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα μας, γι' αὐτὸ ζοῦμε καὶ βιώνουμε καθημερινὰ ὅλα αὐτὰ τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπισωρευθεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν πατρίδα μας καὶ στὴ ζωὴ τοῦ καθενὸς μας προσωπικά.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου ἦταν νὰ ἐντονοποιηθεῖ, μέσω τῆς προσευχῆς, ἡ παρουσία τῶν Ἀγγέλων στὴ ζωὴ μας καὶ νὰ ἐπιστρέψουμε σύντομα πίσω στὸν Πατέρα μας, τὸν Ὅποιο ἐγκαταλείψαμε. Οἱ Ἄγγελοι, τόνισε χαρακτηριστικά, στέλλουν σήμερα ἓνα μήνυμα πρὸς ὅλους μας: «Πρόσχωμεν, στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου...».

κτηριστικά, στέλλουν σήμερα ἓνα μήνυμα πρὸς ὅλους μας: «Πρόσχωμεν, στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου...».

ΜΝΗΜΗ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ – ΕΟΡΤΗ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Μέ μιὰ ἀκόμη μεγάλὴ ἐκκλησιαστικὴ ἑορτὴ ἐλάμπρυνε ὁ μῆνας Νοέμβριος τὸ Ἱερό Κοινόβιο τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου. Τὴν **13^η Νοεμβρίου** τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας μας, ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία συνεορτάζει καὶ ὁ – φέρων τὸ ὄνομα «Χρυσόστομος» – ἅγιος Καθηγούμενος τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου.

Κάθε χρόνο ἡ ἡμέρα αὐτὴ τιμᾶται μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα στὸ Ἱερό Κοινόβιο, τόσο ἀπὸ τοὺς πατέρες τῆς Μονῆς ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς πολυπληθεῖς πιστοὺς καὶ φίλους του.

Ὁ ἅγιος Καθηγούμενος χοροστάτησε τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Μεγάλου Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα (**Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2012**) προεξήρχε στὸ ἱερατικὸ συλλεiturgo μέσα σ' ἓναν κατάμεστο ἀπὸ φιλάγιους προσκυνητὲς ναὸ, ὅπου ξεχώρισαν μὲ τὴν παρουσία τους ὁ Δήμαρχος Παιονίας κ. Ἀθανάσιος Λαπὸρδας καὶ ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Κιλκίς κ. Χρῆστος Γκουντενοῦδης.

Στὶς ὁμιλίες του πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα ὁ ἅγιος Καθηγούμενος σκιαγράφησε μὲ ἀδρές γραμμὲς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἀπαράμιλλου αὐτοῦ ἐπισκόπου καὶ μάρτυρα τῆς ὀρθῆς

πίστεως, ὁ ὁποῖος ἀδίκως διώχθηκε ἀπὸ συνεπισκόπους του.

Στὸ μεγάλο Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς ὁ ἅγιος Καθηγούμενος δέχθηκε καὶ τίς δύο ἡμέρες τίς εὐχές τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου «ΦΙΛΟΙ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ», πολλῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, πνευματικῶν παιδιῶν του καὶ φίλων τῆς Μονῆς, ἐνῶ παράλληλα ἔλαβε καὶ σωρεῖα τηλεφωνικῶν εὐχῶν ἀπὸ ὅσους δὲν μπόρεσαν νὰ προσέλθουν γιὰ νὰ τοῦ εὐχρηθῶν αὐτοπροσώπως. Εὐχές ἐπίσης, συνοδευόμενες ἀπὸ ξεχωριστὴ ὑϊκὴ ἀγάπη καὶ ἔκφραση καρδιακῆς εὐχαριστίας, ὁ ἅγιος Καθηγούμενος δέχθηκε ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς καὶ τίς Μοναχές τῶν δύο Ἀδελφοτήτων ποῦ ποιμαίνει καὶ καθοδηγεῖ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ὡς πνευματικὸς πατέρας – τῆς ἀνδρικῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου καὶ τῆς γυναικειᾶς Ἀδελφότητος τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου «Παναγία Ἀξιὸν ἔστιν».

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔκαναν ἀποδεκτὴ τὴν ἔγγραφη παραίτηση τοῦ ἑως πρότινος Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου «ΦΙΛΟΙ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ» κ. Γεωργίου Ζερβοῦ σεβόμενα τοὺς αὐστηρῶς προσωπικοὺς λόγους ποῦ ἐπικαλεῖται. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ἀπήλλαξαν τὸν κ. Ζερβὸ ἐκ τῶν καθηκόντων του στὸ Δ.Σ. καὶ τὸν εὐχαρίστησαν διὰ τὴν ἑως τοῦδε ἀγαστὴ συνεργασία τους.

Σύμφωνα πάντα μὲ τὸ καταστατικὸ ἐκλήθη ὁ πρῶτος ἐπιλαχὼν Σύμβουλος κ. Ἀναστάσιος Πατσαλίδης, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεδέχθη ἐκθύμως τὴν εἰσδὸς τοῦ στὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου. Ἐτσι, μετὰ τὴν σύγκληση σὲ σῶμα, ἡ σύνθεση τοῦ νέου Δ.Σ. ἔχει ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος: Ἰωάννης Μπούρας, Ἀντιπρόεδρος: Ἀναστάσιος Πατσαλίδης, Γραμματέας: Ἀθανάσιος Κουτσός, Ταμίας: Σπυρίδων Κουτσίδης καὶ Μέλος: Χρῆστος Σιμήτης.

Ὅλα τὰ μέλη ἀποδέχθηκαν ἀσμένως τὴν ἀνωτέρω κατανομή τῶν ἀξιομάτων τους καὶ δήλωσαν προθυμία καὶ ζήλο στὴν ἐπιτέλεση τῶν καθηκόντων τους γιὰ τὴν ἐπιτέυξη τῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου.

Τοὺς εὐχόμαστε ὁλόθερμα καλὴ ἐπιτυχία στὸ ἔργο τους!

ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Μέ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἑορτῶν τοῦ ἁγίου Δωδεκαημέρου ὁ Πρόεδρος κ. Ἰωάννης Μπούρας καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου εὐχονται τὸ Μυστήριον τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ νὰ πλημμυρίσει τίς καρδιές ὅλων μὲ χαρὰ καὶ εἰρήνη καὶ τὸ νέο ἔτος 2013 νὰ εἶναι γεμάτο ἀπὸ πνευματικὴ καρποφορία

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΕ ΙΕΡΑ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΕΣ ΜΟΝΕΣ

Τό **Σάββατο, 1η Δεκεμβρίου 2012**, συντροφιά με έναν θαυμάσιο, ηλιόλουστο καιρό μέλη του Συλλόγου μας «ΦΙΛΟΙ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ» εν αρχή πραγματοποιήσαν επίσκεψη στο Ίερό Ήσυχαστήριο του Τιμίου Προδρόμου Ἀκριτοχωρίου, πού βρίσκεται στίς παρυφές τῆς μεγαλοπρεποῦς ὁροσειρᾶς Κερκίνης (Μπέλες). Τό ὅλο κτηριακό συγκρότημα, κτισμένο κατά τήν ἀγιορειτική ἀρχιτεκτονική παράδοση, προξενεῖ ἐντύπωση στόν ἐπισκέπτη. Ἐκεῖνο ὅμως πού προκάλεσε περισσότερο τόν θαυμασμό μας ἦταν τό νεοανεγερθέν Καθολικό τοῦ Τιμίου Προδρόμου (ἓνα ἀληθινό ἀρχιτεκτονικό κομψοτέχνημα) θεμελιωμένο ἐντός τοῦ νέου περιβόλου τῆς Μονῆς. Ὁ νέος αὐτός περικαλλής Ναός– ἓνα ἀξιοθαύμαστο μνημεῖο τέχνης πού θυμίζει ἐντονα ἐνδοξες ἡμέρες βυζαντινοῦ μεγαλείου, κτισμένος ὁλόκληρος ἀπό πέτρα μέ τήν ἀρχαία τεχνική– χρειάσθηκε περισσότερο ἀπό δέκα χρόνια γιά νά ὁλοκληρωθεῖ καί προσφάτως (21 Ὀκτωβρίου 2012) ἐγκαινιάσθηκε ἀπό τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.Βαρθολομαῖο.

Τό ταπεινό Μοναστηράκι τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, πού βρίσκεται στό χωριό Θερμοπηγή λίγο πρίν ἀπό τό Σιδηρόκαστρο, ἦταν ὁ ἐπόμενος σταθμός μας. Ἀκολούθησε μετά ἡ Ἱερά Μονή τῶν ἁγίων Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί ἁγίας Ὁλγας τῆς Βασιλίσσης στό χωριό Φαιά Πέτρα. Ἀπολαύσαμε κι ἐδῶ τήν ἀγάπη τῶν Μοναζουσῶν...

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΕΙΣ

• ΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ– ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ: Οἱ ὁμιλίες τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Καθηγουμένου τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου θά συνεχισθοῦν – σὺν Θεῷ– καί κατά τό ἐρχόμενο ἔτος (2013). Ἡ πρώτη ὁμιλία θά πραγματοποιηθεῖ τό **Σάββατο, 26 Ἰανουαρίου 2013** καί ἡ ἐπόμενη τό **Σάββατο, 23 Φεβρουαρίου 2013**.

• Η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΚΟΙΝΟΒΙΟ: Τό **Σάββατο, 23 Φεβρουαρίου 2013**, ἀπό τίς **9. 30' π.μ.** ἕως τίς **12. 30' μ.μ.** θά πραγματοποιηθεῖ στό Ἀρχοντάριki τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου ἡ **48η** στή σειρά **αἱμοδοσία** (ἡ πρώτη τοῦ νέου ἔτους). Καλοῦνται οἱ αἱμοδότες καί οἱ Φίλοι τῆς Μονῆς, νά θυμηθοῦν τήν ἡμερομηνία αὐτή καί νά προσέλθουν μέ τούς ἀγιονικοδημίτες πατέρες στό κάλεσμά αὐτό πού ἀποτελεῖ μιά ἐμπρακτὴ πράξη προσφορᾶς ἀγάπης πρὸς τόν συνάνθρωπό μας.

Τελευταῖος σταθμός μας ἦταν τό πάντα φιλόξενο Ἱερό Ἁσυχαστήριον «Παναγία Ἐξίόν ἔστιν» στό χωριό Μεσαῖο Θεσσαλονίκης. Φθάσαμε ἐκεῖ τό μεσημέρι. Ἦδη μᾶς ἀνέμενε στρωμένη ἡ τράπεζα τῆς ἀγάπης! Ἡ αὐθόρμητη μοναστηριακή φιλαδελφία καί φιλοξενία πού θέλει νά ὑπηρετεῖ καί

νά ἀναπαύει τόν πλησίον, ἦταν ἐκεῖ ἀπλωμένη, μπροστά μας καί μᾶς περιέμενε. Εἶχε φροντίσει γι' αὐτό ἡ ἀφειδώλευτη ἀγάπη τῆς ἁγίας Καθηγουμένης Μοναχῆς Εὐφημίας καί τῆς καλῆς συνοδίας τῆς. Γιά μιά ἀκόμη φορά βλέπαμε αὐτήν τήν ἀγάπη, πού δέν φεῖδεται κόπου καί δυσίας, νά ἐκδηλώνεται ἐμπρακτα πρὸς τὰ πρόσωπά μας...

Εἶχε στό μεταξύ ἀρχίσει νά ἐρχεται γοργά τό δαῖτι, ὅταν κατευθυνθήκαμε στόν Ναό τῆς «Παναγίας Ἐξίόν ἔστιν» γιά νά προσκυνήσουμε τήν ὁμώνυμη θαυμαστή εἰκόνα τῆς προστάτιδος τοῦ τόπου αὐτοῦ. Κι ἀφοῦ ὁ ἅγιος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου, πού πάντοτε μᾶς συνοδεύει στά προσκυνήματα αὐτά, τέλεσε τόν Ἑσπερινό

τοῦ Σαββάτου, ὕστερα ἔκανε καί τόν Ἀγιασμό. Ἦταν πρώτη τοῦ μηνός, ἡ ἡμέρα ἀπό τό πρῶι εἶχε ξεκινήσει πολύ ὁμορφα καί ὕστερα ἀπό τίς πνευματικές εὐλογίες πού λάβαμε, ὁ ἐπίλογος ἦταν ὁ προσωπικός ἀγιασμός μας ἀπό τό χέρι τοῦ σεβαστοῦ Καθηγουμένου π.Χρυσοστόμου...

Πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου

Σᾶς προσκαλοῦμε σέ τακτική **Γενική Συνέλευση** τοῦ Συλλόγου μας, ἡ ὁποία θά πραγματοποιηθεῖ στό Ἱερό Κοινόβιο τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου τό πρῶι τῆς **Κυριακῆς, 13 Ἰανουαρίου 2013**, μετὰ τήν Δεῖα Λειτουργία.

Ἐπειτα ἀπό τήν **κοπή τῆς βασιλόπιτας**, τήν προσφώνηση καί τίς πρωτοχρονιάτικες εὐχές ἀπό τόν ἅγιο Καθηγούμενο τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου Ἀρχιμανδρίτη Χρυσόστομο, ἡ Συνέλευση τοῦ Συλλόγου θά ἀσχοληθεῖ μέ τὰ παρακάτω θέματα:

α) Ἑγκριση πεπραγμένων καί Ἀπολογισμοῦ παρελθόντος ἔτους 2012.

β) Ψήφιση Προϋπολογισμοῦ ἔτους 2013.

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας νά προσέλθουν στό Ἱερό Κοινόβιο κατά τήν προαναφερόμενη ἡμερομηνία καί νά παρευρεθοῦν στή Γενική Συνέλευση.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Μπροστά στό νέο Καθολικό τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἀκριτοχωρίου

